

vanningen. Anlegget har forrentet seg meget godt. En prektig eplehage får også godt av vanningen. Her i tidsskriftet skal imidlertid Arne Lie ha honnør for sitt arbeide med dyrking av den ytterst dårlige mosemyr og for det pionerarbeid han her har utført. Han har her til dels vist nye veger som er av stor betydning for dyrking av dårlig myr i det hele tatt.

Litteratur:

1. Gudding, Ingjar: Medd. fra Det norske myrselskap 1935 side 144
 2. Braadlie, O.: —»— 1937 » 104
 3. Hovd, Aksel: —»— 1935 » 117
 4. Braadlie, O., og Moen, Adolf: Tidsskrift for kjemi, bergv. og metallurgi 1942 side 37.
 5. Ødelien, M.: Meldinger fra Norges Landbrukshøgskole 1937 side 187.
 6. Föslitzén, Hj. v.: Några praktiske erfarenheter i Mosskultur. Göteborg 1910.
 7. Witte, H.: Svenska Mosskulturföreningen. Jönköping 1921 og 1924.
 8. Betænkning afgivet af Vildmosekommissionen. København 1920.
 9. Mitt. d. Vereins z. Förd. d. Moorkultur in Deutschem Reich 1906 s. 44—47.
 10. Brünz, Fr.: Die Kultur der Hochmoore. Berlin 1931.
-

NILS UTHEIM, DALSBYGDA, OS, ØSTERDALEN.

Jeg må få lov gjennom Deres organ å henlede oppmerksomheten på en sambygding som er den første på myrdriftenes område på disse trakter. Folk herover har hatt en viss respekt for å gå løs på myrdriften. Det var utgrøftingen av vannet som stilte seg som problem. Den masse steinfyll som skulle til krevde god hjelp både av mann og hest. No har Nils Utheim vist sine sambygdinger at han som alene mann med en hest på gården i løpet av 12 år kan dyrke 3 kuför årlig på en myr som ligger inntil hans sæter på Kløftåsen.

Som den fornuftige mann Utheim er, såkte han råd og veiledning fra myrforsøket på Mære foruten annen lesning som kunne fås. Resultatet er strålende, og for bygden er det en verdifull demonstrasjon, ikke minst for nybrottsmennene som skal bygge fremtidens heimer. Skulle ikke et diplom på stueveggen hans også vitne med myra om et godt mannsverk.

Erling Engan.

I samhøve med det hr. Engan her skriv skal eg få lov til å koma med dette:

Det var i ei vanskeleg tid Nils Utheim reiste spørsmålet om nydriften og forsøk i Vangrøtdalen. Krisetid og økonomiske vanskar var ved å sette bom for nye tiltak og taka arbeidsmot og tiltakshug frå mang ein bonde.

Men Utheim er optimist med sterk tru på jorda, og han har fylgt vel med og sanka seg gode kunnskaper ved sjølvstudium. Han såg og meinte at det måtte vera verd ein freistnad med kultivering av myr kring setrane nord i Vangrøftdalen. Då han reiste dette spørsmålet, skreiv han: «Kan overflatekultur gi bra resultat på denne myrjord, så er det her i våre trakter åpnet en lettint og billig vei til å få høyavlingene opp og vil bli til stor hjelp for jordbrukselveret her hvor det er så meget myr i setertraktene.» O på fyrste ferda mi nordover Vangrøftdalen hausten 1928 hugsar eg han sa: «Kunne vi, alle mann, koma med i sams tiltak, ville vanskane vera lette å vinna over.» Desse orda viser kva malm og mot det er i mannen.

Men utan kunnskap om tingene er tiltaket vanskeleg, dette visste Utheim vel, og alt i 1932 reiste han på eigen kostnad hit til Mæresmyra for å sjå og læra av forsøka og dyrkingsarbeidet her, og truleg serleg etter hans tiltak var Dalsbygda bondelag og småbrukarlag her på studieferd i 1934.

Etter 12 års forsøk veit vi no at myrjorda i Vangrøftdalen — som andre stader i fjelltraktene — kan bæra gode høyavlingar, og heime på garden sin har nok Utheim røynt at dette høyet er verdfullt å taka til, og vonene har soleis slege til.

Også på andre omkverve har Utheim vist at han er ein voksen og tiltøk bonde. Han var soleis med i «Driftsgranskingane» i Selskapet for Norges Vel i fleire år og har i seinare år arbeidd med tanken om beitekultivering kring setrane for å skaffe beite nok til høgt mjølkande kyr m. v. Og etter det eg elles veit om, har han gjort grend og bygd verdfull teneste. Men først og sist skal myrdyrkinga i Kløftåsen nemnast — eg vil også her takka for godt samarbeid i mange år og vona det same i åra som kjem. Utheim er ein vegvisar inn i framtida, som hr. Engan også peikar på, ei påskyning ville her vera rettkomen.

Aksel Hovd.

STATSGARANTI FOR AVSETNING AV BRENNTORV PRODUSERT 1944.

Landbruksdepartementet, Kontoret for innenlandske brensel, melder i kunngjøring av 20. april 1944:

For å sikre størst mulig produksjon av brenntorv i kommende driftstermin har staten besluttet å garantere omsetning av inntil 150.000 m³ maskintorv samt stikkotorv som blir tilvirket etter pålegg av det offentlige. Garantien vil omfatte den del av årets produksjon som ikke er omsatt innen 1. april 1945. De produsenter som ønsker garanti må sende søknad til Landbruksdepartementet, Kontoret for innenlandske brensel, innen 1. juli 1944.

Hvis det innen fristens utløp skulle bli innmeldt mer enn 150.000 m³ torv, vil de innmeldte kvanta bli å redusere etter Landbruksdepartementets nærmere bestemmelser. Videre vil ethvert salg av